

Leo Scholten (1946 – 2019)

In 1962 werden jonge mannen uit verschillende regio's klasgenoten van elkaar op de Aartsbisschoppelijke kweekschool Sint Ludgerus in het westerse Hilversum. Velen van ons kwamen in een heel andere wereld terecht. Dat was zeker ook voor Leo Scholten het geval. Als boerenzoon groeide hij op nabij het Almelo- Nordhornkanaal in het buitengebied van Denekamp; een hele reis om in Hilversum te komen!

Leo wist als de beste dat hij door zijn spraak zijn Twentse roots niet verloochende. Hoewel er twee parallelklassen waren, leerden we elkaar vrij vlot kennen. Sport en recreatie hielpen daar geweldig bij. Leo toonde zich al direct een fanatiek sporter bij voetbal en handbal. Als rots in de branding stopte hij als verdediger aanvallers af die ontzag voor Leo hadden door zijn fanatieke spelwijze. Waar Leo sportte werd strijd geleverd!

In mei 1964 sportten verschillende regio's tegen elkaar op de velden van voetbalclub EMM (Eendracht Maakt Macht). Natuurlijk was Leo van de partij in het sterke team van Overijssel.

Op de foto zien we boven v.l.n.r: Jan Willem Geurtse (Diepenveen), Hans Rüter (Oldenzaal), Hennie Bouwhuis (Broekland), Leo Scholten (Denekamp), Martin Linthorst (Heeten), Ton Krieger (Nieuw Heeten). Onder v.l.n.r: Ton Lugtenberg (Boskamp), Hennie Karman (Kampen), Wim Gräper (Enschede), Jan Wehkamp (Slagharen) en Kees Timmermans (NOP).

Naast sporten was kaarten een geweldige passie van Leo. Uren heeft hij, samen met Hans Ruiter, de strijd aangeboden met Jan Kemkens en Joop Wortman. Nu niet meer denkbaar dat de recreatiezaal dan blauw van de rook zag!

De meesten waren begin twintig toen we de academie (!) verlieten om het geleerde in de praktijk te brengen. Leo deed dat al gauw in het Twentse grensdorp Langeveen en trouwde met Marianne die al enkele keren in Hilversum geweest was.

Omdat iedereen druk was met de opbouw van een carrière en gezin, zagen de meeste klasgenoten elkaar maar weinig. Een reünie, waar Leo ook graag bij aanwezig was, zorgde weer voor nieuwe afspraken. Zo kwam een zevental oud-klasgenoten uit noord - en oost Nederland een paar keer bij elkaar buiten een reünie van de hele klas om.

Wat zagen we tijdens een stop bij de fietstocht? Eerder genoemde kaarters bonden de strijd weer aan op een terras in Ootmarsum of Nijverdal, oude tijden herleefden!

Jammer genoeg kon Leo tijdens de laatst gehouden reünie van onze klas in Vierakker niet meer aanwezig zijn. Grote longproblemen beperkten al langere tijd zijn mogelijkheden.

Hij kon bij bezoeken nog hartstochtelijk vertellen over zijn fanatisme waarmee hij in het kielzog van bekende regionale wielrenners op de racefiets door heel Overijssel reed.

Leo was een fan van zijn vroegere buurjongen, wielercoryfee Hennie Kuiper, waarvoor inmiddels een wielermuseum is ingericht nabij het ouderlijk huis van Leo.

Vorig jaar moest hij met pijn in zijn hart vertellen dat hij alleen nog middels een scooter van het mooie Twentse landschap kon genieten; fysieke inspanning was niet meer mogelijk.

Hij kende de ziekenhuizen in Zwolle, Almelo en Hardenberg te goed. Leo kon waardierend spreken over behandelende artsen, maar door de jaren heen deed hij ook vaak negatieve ervaringen op en mopperend stak hij zijn mening daarover niet onder stoelen of banken.

Dat deed hij ook niet als hij over de teloorgang van FC Twente sprak.

Tijdens zijn ziekte was Marianne zijn grote steun en toeverlaat en ook zijn beide onderwijszons waren hem tot steun. Leo was dan ook blij dat Tim vanuit Groningen weer in Twente was komen wonen.

Van nature was Leo een geweldig energieke man, jammer hoe hij veel te jong zoveel moest inleveren. Op 17 november is hij op 73-jarige leeftijd overleden; bij de afscheidsviering waren een vijftal oud-klasgenoten aanwezig. Na de dienst zijn herinneringen opgehaald waarbij we met respect spraken over de wijze waarop Leo met zijn jarenlange ziekte is omgegaan.

Leo, Twentenaar in hart en nieren: eens een Tukker, altijd een Tukker!

Hennie Bouwhuis